

Матері

Юрій Буряківець

Журиться в обріях берег,
Втрачено безліч надій.
Стукає гнівно у двері
Мерзлих країв буревій.
Холоду кине знадвору,
Вдарить об сосни, мов грім,
Щоб зааніміли простори,
Сніжний хитаючи дим.
Зірка над кручами сходить
З-поза Дніпрових доріг.
Син твій пропав у походах,
В хату вернутись не зміг.
Хтіла в роках небагато:
Радости, втіхи зазнать.
Можеш про сина спитати
В бурі, що лине до хат.

1941